

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 168 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези в главното производство холдингово дружество има право на пълно приспадане на платения ДДС по получени доставки, свързани с анализ на финансово-стопанската дейност, извършен преди планирана, но неосъществена продажба на дялове на дъщерно дружество, на което холдинговото дружество предоставя управленски и информационни услуги, подлежащи на облагане с ДДС?
- 2) Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че цената на облагаемите управленски и информационни услуги, които холдинговото дружество доставя за целите на икономическата си дейност, е фиксирана по размер и съответства на разходите на това дружество за заплати на неговите служители плюс „надбавка“ от 10 %?
- 3) Независимо от отговора на предходните въпроси, съществува ли право на приспадане, в случай че разглежданите в главното производство разходи за консултации се квалифицират като общи разходи, и ако това е така, при какви условия?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

Жалба, подадена на 21 август 2017 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-503/17)

(2017/C 347/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Tomat, J. Tomkin)

Отговорник: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че като е разрешило използване на маркирани горива за зареждане на частни плавателни съдове за развлечение, Обединеното кралство е нарушило задълженията си по Директива 95/60/ЕО ⁽¹⁾,
- да се осъди Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Комисията счита, че разрешаването на продажбата на маркирано гориво за задвижване на частни плавателни съдове за развлечение е принципно несъвместимо с Директива 95/60/ЕО („Директивата относно фискалното маркиране“). Задължението за маркиране на горивата, за които е платен акциз с намалена ставка, има за цел по-специално да гарантира, че тези горива лесно могат да бъдат разграничени от горивата, за които е платен акциз с пълна ставка. В резултат на националната мярка обаче, когато маркираното гориво се намира в резервоар на частен плавателен съд за развлечение, който е бил зареден в Обединеното кралство, маркирането не позволява да се определи дали за използваното гориво е платен акциз с пълна или с намалена ставка.

⁽¹⁾ Директива 95/60/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 година относно фискалното маркиране на газол и керосин (ОВ L 291, 1995 г., стр. 46; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 11).